

TERSCHELLING.

POLDERS DIE GEHEEL OF GEDEELTELIJK OP DE
KAART VOORKOMEN.
Administratieve indeeling.

EILANDEN.

Terschelling, waarop zich bevinden de geheel op zich zelf staande polders:
Terschellinger polder.
Het Nieuwland of Seerijperpolder.

ZEEWERING.

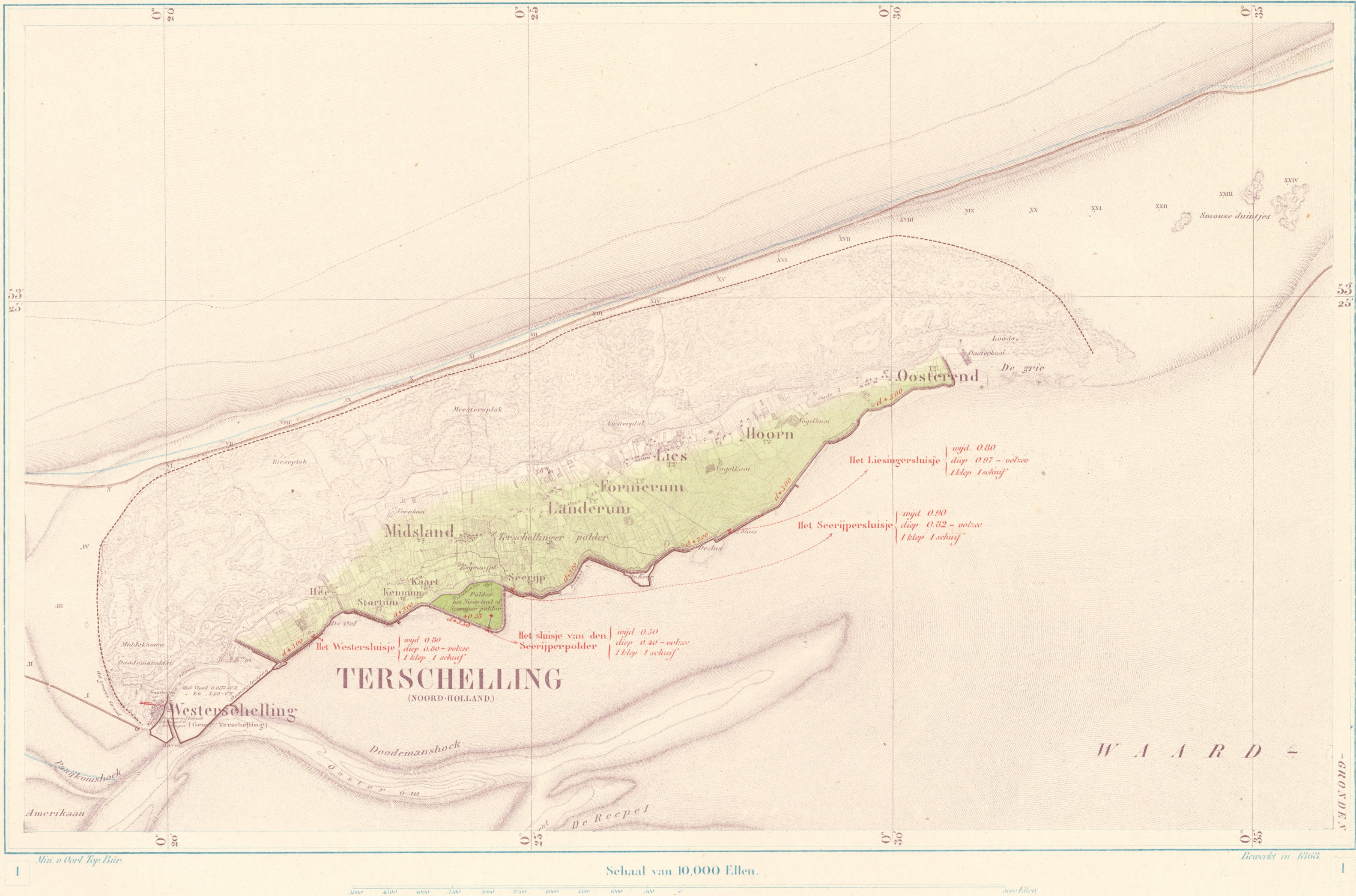
Aan de noord- en westzijde strekt zich een duinketen uit ter lengte van ruim 20 000 el, die door het Rijk wordt beheerd en onderhouden. Op het strand zijn op afstanden van 1000 el strandpalen geplaatst, waaruit sedert het jaar 1858 het strand jaarlijks gemeten wordt. De meting geldt zoowel den voet van het duin als de hoog- en laagwaterlijnen. De uitkomsten worden geregeld in daartoe bestemde registers bijgeschreven.

De Zuiderdijkagie, welke langs de zuidzijde van het eiland strekt en zich aan de oost- en westzijde aan de duinen aansluit. Het polderbestuur van den Terschellingerpolder is met het onderhoud en het beheer belast.

De dijk van den Seerijperpolder, die aan beide uiteinden aan de Zuiderdijkagie is verheeld. Deze dijk met het daarin gelegen sluisje wordt door de indijkers en pachters onderhouden.

BEDIJINGEN.

De Seerijperpolder, die reeds in 1602 door een zomerkade omringd was, in 1650 tot een winterdijk verzuwaard, is telkens weder ingebroken. De concessie volgens welke de nu bestaande indijking in 1858 is geschied, is verleend bij Koninklijk besluit van 23 Augustus 1857, n°. 49.

TOELICHTING.

Men heeft, in afwijking van den aangenomen regel, de gedeelten van het eiland Terschelling, voorkomende op de bladen Ameland en Harlingen van de topographische en militaire kaart, op één blad vereenigd en dit Terschelling genoemd.

De polders op de kaart hebben de kleur van den boezem, waarop zij uitwateren, in verschillende tinten.

Hooge gronden, boezem- en vlietlanden zijn niet gekleurd.

Registreels op zee uitwaterende voorboezems van molens, hebben de kleur, die gedacht kan worden aan de zee en rivieren als algemeene boezem te zijn gegeven.

De topographische kaart stelt voor de toestand in 1855. De met een bies aangegeven hoog- en laagwaterlijnen zijn opgemeten in 1867, evenzoo de duinvoet.

VERKLARING DER TEEKENS.

- + Kleine watermolen.
- x Uitwateringsluis.
- Peilschaal.
- + 0.33 Cijfers zonder voorafgaande letter geven terreinshoogten aan.
- d Dijkshoogte.
- Zeedijk met kunstmatige verdediging.
- Hoogwaterlijn.
- Laagwaterlijn.
- Duinvoet.

De grootte der polders is gegeven in Bunders, volgens meting op de kaart. Getallen, met het teeken + of — er voor geplaatst, geven hoogten aan in ellen boven of beneden volzee (v. z.).

BOEZEMS.

Kleur van de registreels op zee uitwaterende voorboezems en polders. (Onderstelde kleur van de zee.)

WATERSTANDEN AAN ZEE.

Waterstanden waargenomen te Westerschelling over de jaren 1856—1865 waren:

Gemiddelde vloed 0.02 + volzee

" eb 1.56 ÷ "

Buitengewoon hooge vloed van 20 December 1862, 2.20 + volzee:

" lage eb " 2 Maart 1858, 2.78 — "

VERWIJZING.

Uitvoerige opgaven omtrent het beheer der polders, enz. en in het algemeen omtrent waterstaatsaangelegenheden worden gevonden in het werk: De zeeveringen en waterschappen van Noordholland door Mr. G. de Vries, Az. Haarlem, Johannes Enschedé en Zonen. 1864.